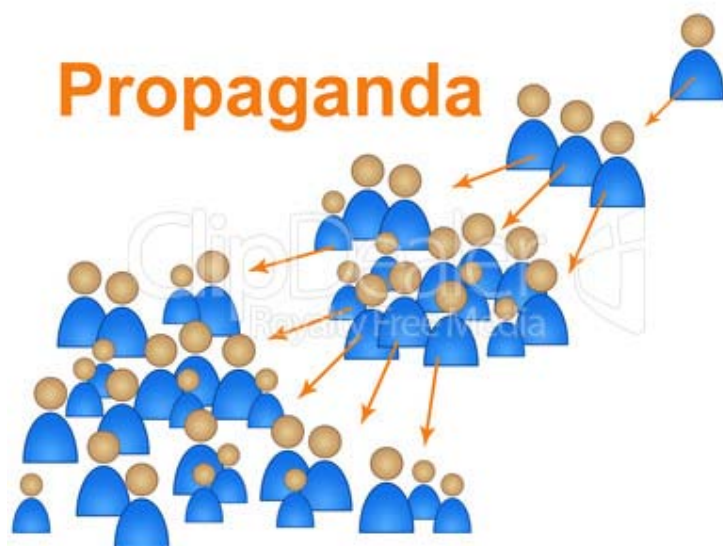

Még tart a az ENSZ-klímacsúcs (COP26), máris napról-napra sorjában jelennek meg a jobbnál-jobb cikkek, értékelések és bírálatok, amint ezt honlapunkon is már jeleztük. Teljesen szubjektív módon válogatunk ezekből. Most egy svájci szerző cikkét ismertetjük, akinek adatközlője olyan szakember, aki a zöld mozgalomból átigazolt a klímarealisták táborába. Ezt a cikket is - aktualitása miatt – gépi fordításban közöljük, de már korrigáltuk az esetlegesen hibás, félreérthető vagy éppen ellentétesen érthető szövegrészeket. Bizony magyar nyelvre fordítani, főleg összetett mondatokat nem könnyű feladat.

Csak annyit bevezetőként, hogy a propagandagépezet háborús szintre emelkedett, hiszen az egész emberiség ellen folyik klímavédelem címen a klímaháború. (PE. 2021. 11. 11.)

Minden rendben lesz: A klíma-alarmisták propagandagépeze...) *

Küldte: [Klaus-Eckart Puls](#) | 2021. november 8. | [Klíma](#) | 8 |

Propaganda: a Befolyás Ellenőrző Hatóság bemutatása és a manipulálás; Quelle: <https://de.clipdealer.com/photo/media/8872315?&partner=13> ; ingyenes letöltés 2021.11.07. c/o <https://www.pixelio.de/>

*James Delingpole **

A klíma-alarmisták propagandagépezete egyre elsöprőbb.

Minden oka megvan a magabiztosságra.

„Hogy állítsuk ezt meg?” – teszi fel a kérdést a **Spiegel** aktuális számának borítóképén, a háttérben egy kiszáradt, repedezett, rossznak tűnő földgömb, amiből egy egész darab hiányzik a jobb alsó sarokban. „A bolygó összeomlik” - mondják nekünk, mintha ez vitathatatlan tény lenne, és nem hisztérikus spekuláció.

Pontosan ezt teszi az összes többi mainstream média. A *New York Timestől* a *Guardianig* az üzenet mindig ugyanaz: a világ a vége felé tart, ez mind a mi hibánk, és az ENSZ glasgow-i klímaváltozási konferenciája szó szerint az utolsó esélyünk.

Tudod, mennyibe kerül egy ilyen széles körű propagandakampány? Lehetetlen számot adni. Az emberi agy nem tud ilyen számokat elképzelni. Ennek ellenére megkértem **Benny Peisert** (korábban a Német Zöldek tagja, most a klímaszkeptikus Global Warming Policy Foundation munkatársa), hogy becsülje meg a globális klímaipar éves kiadásait.

"Óriási összegek"

„Hét billiárd?” – mondta spontán, ami csak félig volt vicc. – Hol kezdjük? A klímaprogramot mozgató valamennyi akadémikus fizetése, a felelős tisztviselők, az adófizetőknek ezek támogatására fordított pénze, a cégek beruházásai. – „Óriási, egyszerűen elképzelhetetlen összegek.”

És itt van a klímaipar alapproblémája: ez a komplexum időközben olyan erős lett, hogy már nem lehet visszaszorítani. Ez a gigantikus, minden logikát és a költség-haszon elemzést mellőző apparátus **olyan kolosszus, amely könyörtelenül támad, és éles vádaskodásaival elnyomja az értelmes, tisztességes, hozzáértő tudósok hangját**, akik objektíven, hozzáértéssel, a tényeket szem előtt tartva akarják megvitatni a témát

Az évek során sok ilyen emberrel beszéltem – William Happer és Richard Lindzen fizikusokkal, Fred Singerrel, Ian Plimer geológussal. Mindannyian szakterületük elismert szakértői és kiemelkedő képviselői (vagy voltak). Valamennyiüket a kollégáik és az intézmények marginalizálták, a média pedig nagyrészt figyelmen kívül hagyta őket, mert reménykeltő üzenetük egyszerűen nem illik a divatos katasztrófa-narratívához.

Mi ezeknek a tudósoknak az üzenete? Egész egyszerűen: a globális felmelegedés (vagy „klímaváltozás” vagy „klímakatasztrófa” – mindig új kifejezéseket vezetnek be) **nem igazán jelent problémát. Csak fenyegetésként létezik azokban az éghajlati modellekben, amelyeket azóta nagyrészt megcáfolt a valóság.**

A történelem legnagyobb csalása

Ugyanez vonatkozik az összes többi szüntelenül hivatkozott „környezeti fenyegetésre” – *a segítséget nem kapó jegesmedvékre, a süllyedő csendes-óceáni szigetekre, az olvadó gleccserekre, a magukat halálra kivetett rozmárokra, a haldokló Nagy-korallzátonyra, a Csendes-óceán műanyag hulladékára, az óceánok elsavasodására, a sarki jégsapkák olvadására, a példátlan erdőtüzekre, a fajok kihalására és így tovább.*

Ezek közül a rémtörténetek közül egy sem állja ki a kritikai vizsgálatot. Mindez zöld propaganda, amelynek célja a félelem légkörének megteremtése a közvéleményben, hogy bizonyos érdekelt felek szép haszonra tegyenek szert ezeknek a képzeletbeli problémáknak a költséges megoldásaiból.

Majdnem húsz éve követem ezt a szörnyű botrányt, **az emberiség történetének legnagyobb tudományos csalását**. Újra és újra meglep és megrémít, mennyire elpusztíthatatlan e nagy hazugság. Például, amikor **2009-ben** segítettem feltárni a „**Climategate**” botrányt (amikor a globális klímapar központjának tudósai mindenféle piszkos trükköt bevetettek), azt képzeltem, hogy ez a hihetetlen álhír összeomlik a bizonyítékok terhe alatt.

De a csalók éppoly szemérmetlenek, mint ravaszok. Élvezik a vállalatok, a kormányok és a média támogatását. A BBC nemrég sugározott egy filmet a „Climategate” témájában. De ahelyett, hogy a fő bűnösöket csalóknak mutatták volna be, akik politikai célokból visszaélnak az éghajlatkutatással, hősként mutatták be őket, akiket a gonosz, tudatlan újságírók zaklatnak munkájuk elvégzése miatt.

Az elmúlt években az éghajlattal kapcsolatos igazságot gyakorlatilag eltemette egy hatalmas propagandakampány – amely egy autista, copfos, Greta nevű tinédzsert áhítattal szentként kezel, miközben a jó hírű tudósokat, akik életüket e kérdések kutatásának szentelik, furának (bolondoknak) és különcöknek minősít.

Öt évvel ezelőtt még publikálhattam cikkeket a brit újságokban a drága, megbízhatatlan és tájromboló, a denevérekre és madarakra veszélyes szélenergia hiábavalóságáról. De ennek az időnek vége. Az Egyesült Királyságban a szerkesztőségeket megfélemlítik a környezetvédelmi aktivisták, a médiaszabályozó hatósághoz benyújtott új és bosszantó panaszokkal, amely gyakran elismeri igazukat. A példányszámok csökkenésével az újságok pedig egyre jobban függenek a kormányzati hirdetésektől. Az Egyesült Királyság kormánya a koronavírus óta a legfontosabb hirdető. És mivel Boris Johnson nyugati kollégáinak többségéhez hasonlóan masszívan erősíti a környezetvédelmi politikát, a kereskedelmi sajtó sem akar meghátrálni.

Johnson maga is szókimondó klímaszkeptikus volt. Rovatvezetőként gyakran kigúnyolta a zöld ideológusok abszurditását. 2013-ban például azt írta, hogy a szélturbinák olyan gyengék, hogy „nem tudják eltávolítani a bőrkét a rizspudingról”.

Tökéletesen megrendezett esemény

De amióta miniszterelnök lett (és feltehetően a zöld program mögött álló globális elitől kapja az utasításokat), hangot váltott. Glasgow-ban tartott megnyitó beszéde példaértékű volt azon félig-meddig féligazságokra és kínos butaságokra, amelyeket a klímakomplexum annyira előszeretettel terjeszt.

Tagadta az ipari forradalom vívmányait (amelyek virágzóvá tették Nagy-Britanniát, és amelyek nélkül Boris apja soha nem engedhette volna meg magának, hogy fiait az Eton-hoz hasonló előkelő bentlakásos iskolába küldje). A „dugattyúkat, turbinákat és gépeket” összehasonlította egy ketyegő „időzített bombával”, amely, amint ismerjük „örökre kioltja az emberi életet”.

Ez persze teljes nonszensz, és ezt Johnson is tudja. de nem ez a lényeg. **Az ENSZ klímakonferenciái szintiszta színház – olyan tökéletesen megrendezett események,** amelyek elhitetik velünk, hogy az egyre magasabb környezetvédelmi adóknak, a költséges megújuló energiák kötelező használatának, a benzin- és dízelmotoros autók, valamint a légi közlekedés betiltásának egyetlen célja van - mégpedig a bolygónk megmentése.

Magánrepülőgépek és limuzinok

De ez egyszerűen nem igaz. A környezetvédelmi napirend valódi célja változatlan: a köznépet megvető, élőszködő malthusi elit ki akarja elégíteni kapzsiságát, és szándékait dallamos szlogenekkel okosan **álcázva kívánja kiterjeszteni és biztosítani hatalmát.** Éppen ezért képviselőik tömegesen özönlenek magánrepülőgépeikkel és limuzinjaikkal ezekre a környezetvédelmi konferenciákra, hogy bemutassák, mennyire törődnek érdekeinkkel, és emlékeztessenek bennünket arra, hogy mi vagyunk a nép és ők az urak.

A legfontosabb dolog, amit mindenkinek észre kell vennie, amikor elolvassa majd a glasgow-i környezetvédelmi csúcstalálkozó nyomán keletkező deprimáló címsorokat. **Az igazság pont az ellenkezője annak, amit a politikusok, tudósok és médiahisztériák mondanak.** A világ nem haldoklik, hanem kiváló egészségnek örvend: **a légkör további CO2-tartalma globális zöldülést okoz** – megfigyelhető a növényzet növekedése a sivatag szélein, például az észak-afrikai Száhel övezetben. A kihéredés következtében elpusztult korallzátonyok helyreálltak. A jegesmedve populáció virágzik.

2021-ben sok minden miatt kell aggódni. Egy közelgő környezeti katasztrófa természetesen nem tartozik ezek közé.

) * *Megjegyzés az EIKE szerkesztőségétől :*

Ez a cikk először a WELTWOCHÉ Zürichben jelent meg: | Világhét, 44. szám (2021) | 2021. november 4.; Az EIKE ezúton szeretné megköszönni a WELTWOCHÉ szerkesztőinek és a szerzőnek, **James Delingpole- hogy lehetővé tették,** a korábbi cikkekhez hasonlóan a cikk rövidített változatának közlését. <http://www.weltwoche.ch/> ; *Kiemelés és jelölés az EIKE szerkesztősége által.*

James Delingpole két évtizede ír a klímaváltozásról és a környezetvédelmi mozgalomról. Ő a szerzője a "Görögdinnye: The Green Movement's True Colors" című, a klímapari komplexum machinációiról és indítékairól szóló jelentésnek.

fordította: **Angolból Matthias Fienbork**

[Hozzájárulás mentése PDF formátumban](#)

[Cikk nyomtatása](#)